

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne **3. 10. 2017** v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Vladimíra Čermáka a soudců přisedících Mgr. Hany Garncarzové a Marie Dányové **t a k t o :**

Obžalovaní

1. L. P. ,

nar. XXX v XXX, dělník, trvale bytem XXX, adresa pro doručování XXX,

2. R. G. ,

nar. XXX v XXX, dělník, trvale bytem XXX, adresa pro doručování XXX,

jsou vinni,

že

dne 5. 9. 2016 v době od 21.30 hodin do 21.40 hodin v Horním Benešově, okres Bruntál, v restauraci Na Kavárně za přítomnosti dalších tří osob, po předchozím požití alkoholických nápojů a po vzájemné slovní rozepři, při níž se R. G. hanlivě vyjádřil o přítelkyni L. P., L. P. přistoupil k R. G. v úmyslu ho napadnout, na což reagoval R. G. tak, že jako první napadl L. P. tím způsobem, že uchopil do rukou kovovou barovou židli o výšce 92 cm a hmotnosti 5 kg, kterou se rozmáchl v úmyslu udeřit L. P., L. P. v sebeobraně úder vykryl levou rukou,

příčemž L. P. utrpěl lehké poranění kůže levé ruky, které nevyžadovalo léčení spojené s pracovní neschopností, následně L. P. napadl R. G. údery pěstí do obličeje u baru a poté i na chodbě před barem, kde R. G. shodil na zem a pokračoval v bití pěstmi do obličeje, dokud nebyl odtržen další osobou, následkem čehož R. G. utrpěl středně těžké zranění, a to komplex poranění zahrnující i zlomeniny obličejového skeletu, konkrétně zlomeniny nosních kůstek a levé očníce s vniknutím vzduchu do měkkých tkání levé očníce a zhmoždění pravé spánkové krajiny, levé očníce a nosu s otokem, kterážto zranění vyžadovala léčení v trvání nejméně 3 týdnů,

t e d y

obžalovaný L. P.

jednak
jinému úmyslně ublížil na zdraví,

jednak
veřejně a na místě veřejnosti přístupném se dopustil výtržnosti tím, že napadl jiného,

obžalovaný R. G.

veřejně a na místě veřejnosti přístupném se dopustil výtržnosti tím, že napadl jiného,

č í m ž s p á c h a l i

obžalovaný L. P.

jednak
přečin ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku,

jednak
přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,

obžalovaný R. G.

přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j í

obžalovaný L. P.

podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, § 62 odst. 1 trestního zákoníku a § 63 odst. 1 trestního zákoníku **k úhrnnému trestu obecně prospěšných prací ve výměře 300 (třista) hodin.**

obžalovaný R. G.

podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **v trvání 1 (jednoho) roku.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je **obžalovaný L. P. povinen zaplatit** na náhradě škody poškozené **Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky**, se sídlem v Praze 3, Orlická 4/2020, IČ: 41197518, **částku 9.119 Kč.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená **Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna**, Michálkovičká 108, Slezská Ostrava, IČ: 47673036, **odkazuje** s nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

Obžalovaní L. P. a R. G. dne 5. 9. 2016 v době od 21.30 hodin do 21.40 hodin v Horním Benešově, okres Bruntál, v restauraci Na Kavárně za přítomnosti dalších tří osob, po předchozím požití alkoholických nápojů a po vzájemné slovní rozepři, při níž se R. G. hanlivě vyjádřil o přítelkyni L. P., L. P. přistoupil k R. G. v úmyslu ho napadnout, na což reagoval R. G. tak, že jako první napadl L. P. tím způsobem, že uchopil do rukou kovovou barovou židli o výšce 92 cm a hmotnosti 5 kg, kterou se rozmáchl v úmyslu udeřit L. P., L. P. v sebeobraně úder vykryl levou rukou, přičemž L. P. utrpěl lehké poranění kůže levé ruky, které nevyžadovalo léčení spojené s pracovní neschopností, následně L. P. napadl R. G. údery pěstí do obličeje u baru a poté i na chodbě před barem, kde R. G. shodil na zem a pokračoval v bití pěstmi do obličeje, dokud nebyl odtržen další osobou, následkem čehož R. G. utrpěl středně těžké zranění, a to komplex poranění zahrnující i zlomeniny obličejového skeletu, konkrétně zlomeniny nosních kůstek a levé očnice s vniknutím vzduchu do měkkých tkání levé očnice a zhmoždění pravé spánkové krajiny, levé očnice a nosu s otokem, kterážto zranění vyžadovala léčení v trvání nejméně 3 týdnů.

Tento skutkový děj soud zjistil z výpovědi svědkyně N. Ch., z výpovědi svědka V. K., z výpovědi svědka L. M., ze znaleckého posudku znalce MUDr. Jiří Kováře, z výpovědi znalce MUDr. Marka Dokoupila a z jeho znaleckého posudku, z protokolu o výslechu svědka R. G., z úředního záznamu o ohledání místa činu, z fotodokumentace, z ohledání židle, z úředního záznamu ke kameře, z dechové zkoušky, z hlášení úrazu, z fotodokumentace obličeje, z lékařských zpráv, z výpovědi obžalovaného L. P. a z výpovědi obžalovaného R. G..

Obžalovaný **L. P.** k věci uvedl, že s přítelkyní N. Ch. vypomáhal za barem. Obžalovaný R. G. přišel s L. M., bavili se a popíjeli. Poté však obžalovaný R. G. urazil N. Ch.. Obžalovaný R. G. stál v té době před barem a obžalovaný L. P. za barem. Obžalovaný L. P. zareagoval tak, že šel směrem k obžalovanému R. G. a snažil se na něj zaútočit, chtěl ho napadnout pěstmi. Před obžalovaným R. G. stála židle, kterou praštil obžalovaného L. P. do levé ruky. Byli od sebe vzdáleni asi metr. Obžalovaný L. P. měl ruku nataženou před sebou, neví jistě, zda by jej

obžalovaný R. G. zasáhl, pokud by se rukou nekryl. Ruku měl zvednutou před obličejem, pokrčenou, byla náhoda, že jej obžalovaný R. G. do ruky zasáhl. Úder směřoval spíše do polohy ramene, obžalovaný L. P. si nemyslí, že by obžalovaný R. G. úder směřoval do oblasti hlavy. Po zásahu měl na ruce otok o velikosti 10 – 15cm, dostal dlahu, ale musel ukončit pracovní neschopnost a jít do práce, i když ho ruka asi týden pobolívala. Hybnost ruky poté nebyla omezena. Po útoku židli sebou obžalovaní začali házet, skončili na zemi, kde několikrát obžalovaný L. P. udeřil obžalovaného R. G. asi pětkrát do obličeje, určitě ho však nekopal. Obžalovaný L. P. si nevybavuje, že by jej obžalovaný R. G. udeřil. Obžalovanému R. G. tekla z nosu krev. V té době byli kromě obžalovaných v restauraci přítomni N. Ch., V. K. a L. M.. N. Ch. se pokoušela obžalované odtáhnout od sebe, V. K. a L. M. nijak nezasahovali. Obžalovaný L. P. popřel, že by někoho napadl lahví, lahev mu z ruky ani nikdo nebral. Jako barman do ruky lahev vzal, ale nikoli jako útočník. Obžalovaný L. P. byl mírně opilý, v pěti lidech vypili láhev finské vody a pivo. Obžalovaní byli dříve kamarádi, ale nyní se spolu již rok nebaví. Konflikt probíhal pouze v restauraci, nikoli venku či přede dveřmi. Jelikož obžalovaný L. P. v dřívější výpovědi uvedl, že obžalovaný R. G. vedl ránu židli z pravé strany na hlavu, byla mu podle § 211 odst. 1 trestního řádu předestřena tato výpověď k vysvětlení rozporů. Obžalovaný L. P. rozpory odůvodnil tím, že pokud byl skrčený, měl hlavu v pozici ramene. Židle směřovala nad rameno, nemůže však říct, zda by mu zasáhla hlavu. Ruku měl pokrčenou, chránil si tělo a hlavu, židle ho zasáhla do lokte.

Obžalovaný **R. G.** uvedl, že s L. M. šli na pivo do restaurace, kde obsluhoval obžalovaný L. P.. Něco vypili, moc si toho nepamatuje, protože byl hodně opilý. S obžalovaným L. P. a N. Ch. pili jednoho panáka za druhým. Nevybavuje si, že by se o N. Ch. urážlivě vyjadřoval, normálně se bavili. Neví nic o židli, ani že by ji měl v ruce. Pamatuje si jen to, že ležel na zemi a obžalovaný L. P. ho bil pěstí. Údery směřovaly do obličeje, ale moc neviděl, protože si kryl hlavu. Viděl nohy, ale kopáním si není jistý. Když přišel domů, zavolal otec policii a záchranku. Pod bytem mají hospodu, kde obsluhuje jeho matka, tam měl asi dva panáky. Obžalovaný R. G. neviděl na oko, měl ho nateklé, zlomený nos a podočnici, modřiny po celém těle. Léčil se asi dva měsíce, nebyl v pracovní neschopnosti, protože pracuje na živnost. Špatně viděl asi 4-5 dní, než otok splaskl. Bolesti měl asi měsíc, bolet jej celý obličej, zlomeniny bolely 6 týdnů. Trvalé následky nemá. S obžalovaným L. P. se před konfliktem bavili dost, od té doby vůbec. V restauraci byla kromě obžalovaných N. Ch. a L. M., obžalovaný R. G. si není vědom přítomnosti V. K.. Obžalovaný R. G. však dříve vypověděl, že když ležel na zemi, obžalovaný L. P. jej asi 2x nebo 3x kopl do hlavy, kopy však nebyl schopen popsat, protože si chránil hlavu. Zároveň připustil, že se mohlo jednat o rány pěstí, nikoli o kopy. Po předestření dřívější výpovědi podle § 211 odst. 1 trestního řádu obžalovaný R. G. odůvodnil rozpory tak, že mu to sice připadalo jako kopy, ale neví, zda to ve skutečnosti byly kopy nebo rány pěstí. Chránil si obličej, měl jej tedy zakrytý a moc toho neviděl, měl slzy v očích.

Oba obžalovaní jsou usvědčováni zejména výpovědí svědkyně **N. Ch.**, která znala obžalovaného R. G. před konfliktem pouze z hospody, obžalovaného L. P. zaučovala asi 2 týdny v práci a začínali spolu chodit. V současné době již s obžalovaným L. P. vztah nemá. Když měli toho dne s obžalovaným L. P. po práci, zavolali kamarádům, přišel i obžalovaný R. G.. Popíjeli vodku, všichni pak byli podnapilí. Obžalovaný R. G. se jí zeptal, zda s ním půjde na ubytovnu, ona odmítla, načež jí obžalovaný R. G. začal nadávat, že je „kurva“. Na to reagoval obžalovaný L. P. tak, že chtěl obžalovaného R. G. vyprovodit domů, ale obžalovaní se začali prát. Neví, jak se rvali, ani kdo začal, vracela se ze záchodu a navíc je to už rok, tak si to nepamatuje. Obžalovaní se rvali pěstmi, bylo to oboustranné. Obžalovaný R. G. použil barovou židli, kterou praštil obžalovaného L. P. do zvednuté ruky. Svědkyně N. Ch. si

nepamatuje, jak obžalovaný R. G. židli držel, úder směřoval shora. Nepamatuje si, jak na ni útok židlí působil a nemůže určit ani vzdálenost mezi obžalovanými. Židli obžalovaný R. G. poté zřejmě odhodil. Obžalovaní se bili i za dveřmi na chodbě u schodů. Nevšimla si, že by se bili jinak než pěstmi, kopání vůbec neviděla. Svědkyně si myslela, že v době incidentu již V. K. a L. M. v restauraci nebyli. Když se obžalovaní přestali bít, zavřela svědkyně obžalovaného L. P. v restauraci, obžalovaný R. G. odešel domů a svědkyně seděla na schodech, protože čekala, že se obžalovaný R. G. vrátí. S obžalovaným L. P. byla svědkyně na chirurgii, měl dlahu a modřinu na ruce. Obžalovanému R. G. tekla po incidentu krev, ale svědkyně neví, odkud, protože se na něj moc nedívala, pouze odvedla obžalovaného L. P. do restaurace. Svědkyně však ví, že obžalovaný R. G. byl zraněn, posílal jí poté fotku, kde měl límec na krku.

Obžalovaní jsou usvědčováni i výpovědí svědka V. K., který uvedl, že popíjeli a pak měl obžalovaný R. G. narážky na N. Ch.. Obžalovaní si začali nadávat a strhla se bitka. Obžalovaný L. P. napadl obžalovaného R. G. pěstí přes bar. Obžalovaný L. P. byl za barem a obžalovaný R. G. byl na druhé straně. Mlátili se rukama naproti sobě. Když byl obžalovaný R. G. na zemi, chtěl svědek V. K. odtrhnout obžalovaného L. P., ale dostal od něj dvakrát pěstí, proto šel pryč. Stalo se to kousek od baru, poblíž dveří, ale stále v místnosti. Svědek si nepamatuje, že by se bitka přesunula za dveře. Obžalovaný L. P. kopl obžalovaného R. G. do oblasti břicha a noh. Obžalovaný L. P. byl bosky. Na zemi bitka probíhala tak, že obžalovaný L. P. seděl na obžalovaném R. G., který se snažil vstát. Zda měl obžalovaný R. G. hlavu ve vzduchu nebo na zemi, si svědek nepamatuje. Na zemi už se obžalovaní navzájem nebili, obžalovaný L. P. na obžalovaného R. G. útočil několika pěstmi a kopnutím. Svědek neví o tom, že by někdo použil židli, rovněž si nevšiml, že by obžalovaný L. P. měl v ruce lahev. Šarvátce byli kromě obžalovaných a svědka V. K. přítomni L. M. a N. Ch.. Obžalovanému R. G. tekla po incidentu krev. Svědek V. K. nebyl zraněn. Konec šarvátky svědek natáčel na mobil. Svědek viděl celý incident, ale nevšiml si ho, když se hádali, až když to začalo být vážné. Počátek však viděl. Jelikož svědek v dřívější výpovědi uvedl, že začátek bitky neviděl, byla mu podle § 211 odst. 1 trestního řádu dřívější výpověď předestřena a svědek vypověděl, že obžalovaný L. P. stál za barem a obžalovaný R. G. před barem. Obžalovaný L. P. dal obžalovanému R. G. pěstí přes bar, pěst směřovala na obžalovaného R. G.. Napadení předcházely nadávky. I kdyby se svědek na konflikt nedíval, všiml by si, že někdo vezme židli a praští s ní. Svědek zná oba obžalované, jsou kamarádi.

Dále obžalované usvědčují výpověď svědka L. M., který uvedl, že obžalovaní se začali prát, neví, z jakého důvodu. Svědek vyloučil, že by obžalovaný R. G. použil židli. Svědek seděl s obžalovaným R. G. u baru, bavili se. Obžalovaný L. P. obešel pult, vzal za hrdlo skleněnou lahev od malinovky, kterou chtěl obžalovaného R. G. uhodit, svědek L. M. mu lahev vytrhl z ruky, obžalovaný L. P. uhodil obžalovaného R. G. a začali se prát. Předtím se obžalovaní nehádali. Svědek neslyšel, že by obžalovaný R. G. urážel N. Ch.. Obžalovaný R. G. se ani nebil, bil ho obžalovaný L. P., a to pěstmi a kopanci. Rvali se v restauraci i za dveřmi. Když ležel obžalovaný R. G. na zemi, kopal jej obžalovaný L. P. do oblasti břicha a tváře. Obžalovaný L. P. měl obuté asi botasky, tedy normální boty. Obžalovaný R. G. měl zranění v oblasti tváře, krvácel z nosu a byl od krve. V restauraci byli i další hosté, ale svědek je nezná. Číšnice N. na obžalované křičela, ať toho nechají, svědek se obžalovaným nesnažil v bití zabránit, seběhlo se to rychle. Svědek vypil asi 4 nebo 5 piv a nějakou vodku. Nebyl opilý tak, že by si nepamatoval. U baru byly tři černé barové židle, skládací židle u baru nebyla.

S ohledem na obsah výpovědi **svědka R. G.**, otce obžalovaného R. G., nepovažoval soud jeho osobní výslech za nutný a se souhlasem státního zástupce i obou obžalovaných byl proto podle § 211 odst. 1 trestního řádu čten protokol o jeho výpovědi z č. l. 63-66. Svědek uvedl, že jeho manželka pracuje v hospodě v Luzích v Horním Benešově, která je od restaurace Na Kavárně vzdálená asi 10 až 15 minut pomalé chůze. Svědek čekal s manželkou, než zavře hospodu, když přišel obžalovaný R. G., který byl zjevně zraněný a tvrdil, že ho zezadu napadl obžalovaný L. P.. Svědek zavolal policisty, kteří po příjezdu zavolali obžalovanému R. G. sanitku.

Vzhledem k tomu, že obžalovaný R. G. tvrdil, že v důsledku opilosti si na incident téměř nepamatuje, byl vyžádán znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Tento posudek byl za splnění podmínek stanovených § 211 odst. 5 trestního řádu při hlavním líčení přečten. Znalec MUDr. Jirí Kovář dospěl k závěru, že obžalovaný R. G. netrpí žádnou závažnou duševní poruchou ve smyslu syndromu závislosti, psychotické poruchy, závažné poruchy nálady nebo organické duševní poruchy. V době spáchání trestného činu trpěl obžalovaný R. G. duševní poruchou ve smyslu akutní intoxikace alkoholem, s největší pravděpodobností středně těžkou. Nejednalo se o patickou opilost, ale o středně těžkou opilost prostou. Obžalovaný R. G. měl v době spáchání trestného činu podstatně snížené rozpoznávací a ovládací schopnosti, ale nikoli vymizelé. Pokud by obžalovaný nebyl pod vlivem alkoholu, byly by jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti plně zachovalé. Pobyt obžalovaného R. G. na svobodě není nebezpečný, proto znalec nenavrhl uložení ochranného léčení.

K charakteru zranění obou obžalovaných, jakož i k mechanismu jejich vzniku byl vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství a znalec MUDr. Marek Dokoupil byl vyslechnut v hlavním líčení, přičemž především shrnul závěry písemného znaleckého posudku. Obžalovaný **R. G.** utrpěl komplex úrazových změn vlasaté i obličejové části hlavy zahrnující zlomeniny obličejového skeletu, které jsou v soudně lékařské praxi hodnoceny jako středně těžké zranění s průměrnou dobou léčení v rozsahu 3-5 týdnů. Po dobu léčení jsou poškození omezeni poruchou zdraví spočívající zejména v bolestivosti zraněných lokalit, bolestivými vyšetřovacími úkony a ztíženým příjmem stravy. Otok měkkých tkání očních způsobuje přechodné zúžení zorného pole, poranění skeletu očnice může dále vést k vnímání patologických optických vjemů. Otok sliznic dutiny nosní provázející zlomeniny skeletu nosu způsobuje přechodné obtíže při dýchání. Tato zranění vznikají působením tupého násilí střední intenzity síly. Proti boční straně hlavy zprava působilo tupé násilí malé intenzity síly. Mechanismus úrazového děje, tj. údery pěstí do obličeje se zasažením oblasti levého oka, je způsobitelným k vzniku úrazových změn. Pokud by proti hlavě ležící oběti byl veden útok kopy nohou, bylo by možno ze soudně lékařského hlediska nutno připustit možnost vzniku i nepoměrně závažnějších poranění, a to zlomenin kostí klenby a spodiny lební i vzniku nitrolebních poranění, tj. krvácení nad i pod tvrdou plenu mozkovou či zhmoždění mozku. Tato poranění by potenciálně ohrozila poškozeného na životě a lze je hodnotit jako poškození důležitého orgánu i delší dobu trvající poruchu zdraví. Podmínkou vzniku takových poranění by bylo zasažení hlavy oběti velkou intenzitou síly. Znalec vypověděl, že z objektivně vzniklých úrazových změn je schopen doložit, jakou intenzitou působilo násilí. Intenzita může korespondovat s razancí útoku, ale útok může být i vyšší. Kop je razantnějším mechanismem, ale nedá se vyloučit, že by nemohlo vzniknout závažné poranění i při útoku vedeném pěstí, a to zejména tehdy, jedná-li se o trénovaného jedince. U kopů jsou závažná poranění poměrně častá, u úderů jsou nepoměrně vzácnější. Nedá se vyloučit, že by zranění obžalovaného R. G. vzniklo jedním úderem, ale vzhledem k tomu, že měl poraněno více skeletárních struktur, muselo tupé násilí působit spíše minimálně dvakrát. I jeden kop do hlavy ležící oběti může

způsobit závažné zranění, a to za předpokladu, že hlava je fixována a kop musí být velké intenzity síly. Pokud se oběť brání a dochází k rozložení násilí, pravděpodobnost vzniku poranění se obvykle snižuje. Obžalovaný L. P. utrpěl izolované zranění levostranné horní končetiny, a to zhmoždění levého lokte s krevní podlitinou a kožní oděrkou lokalizovaných na vnitřní straně. Ze soudně lékařského hlediska lze za objektivně doložené úrazové změny považovat pouze povrchní poranění kožního krytu, což je hodnoceno jako lehké poranění s běžnou spontánní dobou hojení do 7 dnů. Po tuto dobu jsou poškození omezeni bolestivostí zraněné lokality, u oděrek kůže může být přechodně ztíženo vykonávání úkonů osobní hygieny. Povrchní zranění kožního krytu vznikají přímým působením tupého násilí malé intenzity síly, v lokalitách korespondujících s oblastmi velkých kloubů končetin vznikají nejčastěji nárazy na pevnou podložku při pádových mechanismech, vzácněji mohou vzniknout i dalšími mechanismy, při nichž se uplatní působení tupého násilí, včetně zasažení dané oblasti tupým předmětem. Při útoku židlí o váze min. 5 kg na hlavu by mohlo vzniknout v případě tečného zasažení pravděpodobně pouze poranění kožního krytu, zejména zhmoždění a oděrky. Pokud by se však úhel začal blížit kolmému, zvyšovala by se pravděpodobnost vzniku zejména otevřených zranění. Záleželo by na tom, zda by došlo k zasažení oblejší částí nebo tupou hranou, mohly by vzniknout tržné, tržnězhmožděné rány. Jestliže by byl útok razantní a došlo by k zasažení nějakou krátkou hranou, mohl by být poraněn i skelet lby a s tím související zranění nitrolební. Záleží však na celé řadě okolností.

Ve vyličení skutkového děje svědky a obžalovanými se vyskytlo několik nesrovnalostí. Jako nejvěrohodnější soud vyhodnotil výpověď svědkyně N. Ch., která byla přítomna zejména počátku a závěru konfliktu mezi obžalovanými a při hlavním líčení se podstatně neodchylovala od své dřívější výpovědi. Navíc nemá v současné době žádný blízký vztah ani k jednomu z obžalovaných. Naopak jako nejméně věrohodnou vyhodnotil soud výpověď svědka L. M., který má vztah k obžalovanému R. G., jako jediný z přítomných tvrdil, že obžalovaní se před incidentem nehádali a neslyšel, že by obžalovaný R. G. slovně napadl N. Ch.. Jako jediný rovněž tvrdil, že obžalovaný L. P. chtěl k napadení obžalovaného R. G. užít skleněnou lahev. Svědek L. M. dále vypověděl, že obžalovaný L. P. kopal do obžalovaného R. G. a měl obuté normální boty, ačkoli z ostatních důkazů vyplývá, že obžalovaný L. P. měl na nohou buď nazouváky, nebo byl bosky, v žádném případě však neměl na nohou botasky, jak tvrdí svědek L. M.. Je otázkou, nakolik je popis události svědkem L. M. ovlivněn časovým odstupem a podnapilým stavem svědka v době incidentu a nakolik je dán vztahem svědka L. M. k obžalovanému R. G., se kterým dokonce přijel jedním automobilem k hlavnímu líčení, byť se o tom, jak má u soudu svědek vypovídat, dle sdělení svědka nebavili. Původně byl rozpor i v tom, že svědek L. M. a svědek V. K. popřeli, že by obžalovaný R. G. použil proti obžalovanému L. P. židli, což má však soud za vyvrácené výpovědi svědkyně N. Ch., jakož i výpovědi obžalovaného L. P. a také zraněním, jež mu bylo obžalovaným R. G. způsobeno. Dále se výpovědi svědků rozcházel v tom směru, zda obžalovaný L. P. do ležícího obžalovaného R. G. kopal, či nikoli. Po provedeném dokazování má soud za to, že nebylo prokázáno, že by obžalovaný L. P. do obžalovaného R. G. kopal, a to s ohledem na výpověď svědkyně N. Ch. a na vyhodnocení způsobených zranění včetně úrazového mechanismu znalce. Ostatně i obžalovaný R. G. u hlavního líčení vypověděl, že ze strany obžalovaného L. P. se spíše jednalo o údery pěstí, nikoli kopy. Rozpory se objevily i v tom, zda se šarvátká přesunula na chodbu před restaurací, nebo zda se odehrála pouze v restauraci. I v tomto případě soud vyšel zejména z výpovědi svědkyně N. Ch., která vypověděla, že po skončení incidentu odvedla obžalovaného L. P. z chodby zpět do restaurace, kde jej zavřela. S ohledem na výše uvedené při zohlednění listinných důkazů má soud za to, že skutek se stal tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.

Po provedeném dokazování soud upravil skutkovou větu oproti obžalobě, a to co do následků. Totožnost skutku je zachována, neboť popis jednání zůstal shodný a změna se týká pouze následků tohoto jednání tak, jak vyplývají z provedeného dokazování, a to zejména z důkazů listinných. Ze skutkové věty byla v případě obou obžalovaných vypuštěna ta část skutkové věty obžaloby popisující hrozící závažnější poranění, neboť podle závěrů znalce by k takovým poraněním bylo zapotřebí útoku větší intenzity síly, což v daném případě nebylo zjištěno.

Oproti podané obžalobě soud změnil i právní kvalifikaci ve prospěch obou obžalovaných, když byli obžalováni ze spáchání zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. S ohledem na výsledky provedeného dokazování má však soud u obžalovaného **L. P.** za prokázáno spáchání mírněji kvalifikovaného trestného činu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaný **L. P.** způsobil obžalovanému **R. G.** středně těžké zranění vyžadující dobu léčení nejméně 3 týdny a to razantním útokem až střední intenzity síly. Nebylo však zjištěno, že by se obžalovaný **L. P.** ve smyslu § 21 odst. 1 trestního zákoníku pokusil o způsobení těžkého ublížení na zdraví obžalovaného **R. G.**, když dle závěrů znalce by bylo třeba ke způsobení těžkého ublížení na zdraví útoku velké intenzity síly, zatímco obžalovaný **L. P.** útočil pouze střední intenzitou síly. Za této situace tedy nebylo možno jednoznačně dovodit, že by obžalovaný **L. P.** mohl obžalovanému **R. G.** způsobit závažnější zranění, jež by bylo možno ve smyslu § 122 odst. 2 trestního zákoníku kvalifikovat jako těžké ublížení na zdraví, či způsobení takového následku zamýšlel.

U obžalovaného **R. G.**, který útok obžalovaného **L. P.** vyprovokoval, nebyly dle soudu naplněny ani znaky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku. Bylo zjištěno, že poté, co obžalovaný **R. G.** urazil tehdejší přítelkyni obžalovaného **L. P.**, obžalovaný **L. P.** oběhl bar v úmyslu napadnout obžalovaného **R. G.**, přičemž obžalovaný **R. G.** uchopil barovou židli a ohnal se jí po obžalovaném **L. P.**. Obžalovaný **L. P.** útok vykryl nataženou rukou, do které byl židlí zasažen a utrpěl zranění levého lokte s krevní podlitinou a oděrkou kůže, které znalec hodnotil jako lehké poranění s obvyklou dobou hojení do 7 dnů. Vzhledem k tomu, že jako mechanismus vzniku bylo stanoveno působení tupého násilí malé intenzity síly a s ohledem na směr útoku, vyhodnotil soud toto jednání jako nezpůsobilé ke vzniku zranění s dobou léčení delší než 7 dní. O razantnosti použití židle svědčí i výpovědi přítomných osob, kdy **N. Ch.** si použití židle obžalovaným **R. G.** sice pamatuje, ale nebyla schopna popsat, jak obžalovaný **R. G.** židli držel, jak na ni útok působil a nebyla si ani jistá tím, co se poté s židlí stalo. Pouze uvedla, že útok směřoval shora. Svědek **L. M.** použití židle obžalovaným **R. G.** jednoznačně vyloučil a svědek **V. K.** uvedl, že si útočení židle obžalovaným **R. G.** nevšiml. Jelikož nebylo zjištěno, kam přesně úder směřoval a jednalo se navíc o úder malé intenzity síly, bylo namístě rozhodnout pro pochybnosti ve prospěch obžalovaného **R. G.**. Dle soudu obžalovaný **R. G.** neměl v úmyslu způsobit obžalovanému **L. P.** újmu na zdraví, natož těžkou újmu na zdraví, o čemž svědčí intenzita použitého násilí, ale i výpověď obžalovaného **L. P.**, který připustil, že pokud by se rukou nekryl, obžalovaný **R. G.** by jej židlí ani nezasáhl. Vzhledem k absenci subjektivní stránky u obžalovaného **R. G.** tak nejsou naplněny základní znaky skutkové podstaty § 146 odst. 1 trestního zákoníku a popsané jednání nelze kvalifikovat jako trestný čin ublížení na zdraví, a to ani ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku.

Za tohoto stavu má soud za prokázáno, že obžalovaný **L. P.** jinému úmyslně ublížil na zdraví a zároveň veřejně a na místě veřejnosti přístupném se dopustil výtržnosti tím, že napadl jiného a tímto jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu ublížení na zdraví

podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku a přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, a to jak po objektivní, tak subjektivní stránce, když jednal v úmyslu přímém, neboť chtěl porušit zájmy chráněné trestním zákoníkem, což je v daném případě zájem společnosti na ochraně lidského zdraví a zájem na ochraně klidného občanského soužití proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek.

Dále má soud za prokázáno, že obžalovaný **R. G.** se na místě veřejnosti přístupném dopustil výtržnosti tím, že napadl jiného a tímto jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, a to jak po objektivní, tak subjektivní stránce, když jednal v úmyslu přímém, neboť chtěl porušit zájem chráněný trestním zákoníkem, což je v daném případě zájem společnosti na ochraně klidného občanského soužití proti závažnějším útokům narušujícím veřejný klid a pořádek.

Při úvahách o uložení trestu hodnotil soud všechny okolnosti spáchaných přečinů, zejména samotné jednání obou obžalovaných a jeho následek (účinek). Soud přihlédl i k tomu, jak jednání obžalovaných působilo na přítomné osoby, které nepovažovaly za nutné přivolat k incidentu policii ani nedávaly najevo, že by v nich incident vzbudil například strach či obavy. Soud hodnotil i stupeň narušení zájmů chráněných trestním zákoníkem.

Soud hodnotil také osobu obžalovaného L. P., který byl v roce 2017 uznán vinným ze spáchaní přestupku proti občanskému soužití, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1.000 Kč. V opise rejstříku trestů nemá obžalovaný L. P. žádný záznam.

Obžalovaný R. G. byl dvakrát uznán vinným ze spáchaní přestupku, když mu v roce 2011 byla uložena pokuta za přestupek proti majetku a v roce 2015 mu byla uložena pokuta za přestupek proti občanskému soužití. V opise rejstříku trestů nemá obžalovaný R. G. žádný záznam.

Oběma obžalovaným polehčovalo doznání, kterým napomáhali orgánům činným v trestním řízení při objasňování trestné činnosti, ale i to, že trestný čin spáchali poprvé a trestné činnosti upřímně litovali. Žádné přitěžující okolnosti soud u obžalovaných neshledal.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu ve smyslu ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku bude v případě obžalovaného **L. P.** s ohledem na osobu tohoto obžalovaného a po zohlednění polehčujících okolností dosaženo uložení trestu nesouvisejícího s odnětím svobody. Jelikož byl obžalovaný L. P. odsuzován za dva trestné činy, byl mu podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku ukládán trest úhrnný. Podle zásad uvedených v tomto ustanovení byl obžalovaný Lukáš Příbyla ohrožen trestem odnětí svobody v trvání šesti měsíců až tří let podle § 146 odst. 1 trestního zákoníku, jakožto trestem nejprísnějším. Vzhledem k tomu, že obžalovaný L. P. požádal o uložení trestu obecně prospěšných prací a byly splněny zákonné podmínky pro jeho uložení, odsoudil soud obžalovaného L. P. podle § 62 odst. 1 trestního zákoníku k trestu obecně prospěšných prací, a to v nejvyšší možné výměře 300 hodin stanovené § 63 odst. 1 trestního zákoníku, kterou soud považuje za přiměřenou.

U obžalovaného **R. G.** bude účelu trestu ve smyslu § 38 a § 39 trestního zákoníku, po zohlednění polehčujících okolností a osoby obžalovaného dosaženo uložení trestu nesouvisejícího s odnětím svobody, a to trestem odnětí svobody v přiměřeném trvání 6 měsíců s podmíněným odkladem podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku na zkušební dobu v trvání 1 roku podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku. Povinností obžalovaného bude

v průběhu zkušební doby prokázat řádným životem, že se jednalo o ojedinělé vybočení. V opačném případě soud rozhodne, a to popřípadě již v průběhu zkušební doby, že se podmíněně odložený trest vykoná (§ 83 odst. 1 trestního zákoníku).

Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna se řádně a včas připojila k trestnímu řízení s částkou 9.119 Kč. Obžalovaný L. P. byl podle § 228 odst. 1 trestního řádu zavázán k zaplacení škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně v požadované výši, neboť nárok byl včas a řádně uplatněn, škoda byla způsobena zaviněním obžalovaného L. P. a je v příčinné souvislosti se spáchaným trestným činem.

Nárok uplatnila i poškozená Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna, a to ve výši nejméně 2.000 Kč s tím, že ji přesně vyčíslí před zahájením hlavního líčení, což však neučinila, ač byla o konání hlavního líčení včas vyrozuměna. Podle § 229 odst. 1 trestního řádu byla poškozená Revírní bratrská pokladna, zdravotní pojišťovna odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť nebylo postaveno najisto, že by vzniklá škoda byla způsobena zaviněním obžalovaného R. G..

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu, nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Poškozený může podat odvolání pouze pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Bruntál 3. října 2017

Mgr. Vladimír Čermák v.r.
-předseda senátu-

Za správnost vyhotovení:
J.Hybnarová